

Datum: 26.12.2013
Medij: NS Reporter
Rubrika: Bez naslova
Autors: Robert Čoban
Teme: Color Press group

Naslov: Dačić i Vučić se igraju prestola

Napomena:
Površina: 2000
Tiraž: 3625

Strana: 21

nsreporter INTERVJU

**ROBERT ČOBAN,
NOVOSADSKI MEDIJSKI MAGNAT**

Dačić i Vučić se igraju prestola

Ne bih radio intervju s njima. Neinspirativni su. Takvo vodenje politike, te igre oko vlasti koje se vode na dnevnom nivou, potpuno su mi nezanimljive. Više ne mogu ni takve filmove da gledam koliko mi se to ogadilo

Autor: Dragan Stojanović | Foto: Dragutin Savić

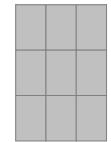

Datum: 26.12.2013
Medij: NS Reporter
Rubrika: Bez naslova
Autori: Robert Čoban
Teme: Color Press grupa

Napomena:
Površina: 2000
Tiraž: 3625

Naslov: Dačić i Vučić se igraju prestola

Strana: 21

Označaju i uticaju Roberta Čobana najbolje govori njegov neformalni nadimak: Balkanski kralj tabloida. Iako se niti jedno izdanje Color Press grupe ne bavi politikom, Robert i te kako dobro razume šta se dešava na sceni, drugačije ne bi ni uspeo, ali kaže da se sada prvi put dešava da nema nikakvu želju da prati politiku, da čita novine. Medijska i politička scena u ozbiljnoj su krizi. Međutim, gledajući njegov rad, može se videti da se i u najgorim vremenima može biti uspesan, samo treba znati razmišljati...

– O medijskoj sceni u Srbiji najbolje govori to koje su velike međunarodne kompanije došle, a potom otiše iz zemlje. Vac, Burda, Foks, Sanoma... Praktično je 90 odsto kompanija otišlo iz zemlje.

■ Ni domaći mediji nisu bolje prolazili.

– Primer za to je Borba koja je preživela i Kralja Aleksandra, i Nedića, i Nemce, i Miloševića, ali nije srpsku tranziciju. Medijska mašina za pranje novca. Omiljeni im je medijski reket – ucenjuju pojedince i kompanije. Na primer, Koka-Koli je stigao imej i u kome piše da će biti objavljeno da su divlje pčele pile koka-kolu u nekom selu pored Smedereva i da su izujedale ljude. To pismo šalje jedan ovdasnji list koji traži da mu se platiti reklama. Tu su, naravno, tajkuni.

■ Novine su postale oglašne table. Najvažnije je imati oglase, sve ostalo je manje bitno. Zar nije bolje imati 300.000 stalnih čitalaca nego oglase. Da li ste i vi odgovorni za takvo stanje?

– Tačno je da je bolje imati čitaoce nego oglase, ali to je moguće ako ste u 1998. godini i ako nema interneta. To je danas nemoguće čak i kada imate toliki tiraž. Da bi se zadržala damping cena, recimo tiražnog izdanja „Pošalji recept“, morate imati oglase. Ako povišete cenu, nećete imati čitaoce, a onda nici nogašivače. Nisam ja to izmislio, već je takvo tržište. Pre deset godina, kada je Svet imao tiraž od 200.000 ili 300.000 primeraka, kada je ekonomsko stanje bilo bolje, kada nije bilo interneta, mogli ste bez oglasa. Nije vam trebao niti jedan. Ali sada je sve drugačije. Danas bez oglasa ne mogu da žive ni najveći: Washington post, Njujork tajms...

■ Vi ste jedini bili tabloid, a sada su svi postali tabloidi?

– To je tačno. Blic je sada potpuno prešao u tabloid, sada je direktna konkurenja Kuriru i Informatu. Vidite i ovo: skoro svih urednici dnevnih novina/tabloida i portalata nekada su radili kod nas: Antonije Kovačević, Saša Jovanović, Saša Milovanović, Drađan Vučićević... Kažu da sam ih ja sve isprudukovao i pustio da se šire kao ambrozija, a ja sam sad fin. Osim Politike i lista Danas, svi ostali su postali tabloidi. Neki su tradicionalniji kao Novosti, neki su kao modernniji, ali su svi tabloidi.

Medijska scena došla je do nekih granica. Poslednjih meseci je tako strašno da to nika nisam video. Ne zna se s koje strane

ko koga udara, ko koga u stvari zastupa. Pet dana se vodi kampanja protiv direktora policije pa sve odjednom stane i nikom ništa... To je potpuna psihodelija.

■ Vratimo se na ambroziju. Vi ste posadili to seme.

– Pa jesam, ali i nisam. Ta ambrozija se dobro primila u dnevnotabloidnom novinarstvu koje meša estradu i politiku. To nije moja ideja. Kada smo mi počinjali, kada smo bili jedini tabloid, nismo se bavili politikom, već samo estradom. I danas je to ostalo tako. Dakle, politička zona nije bila kontaminirana tom vrstom pisana i izveštavanja. Nekada je bilo tek nešto malo, recimo, Željko Simić je naručivao paparaco fotografke. Ali danas na to možemo da gledamo s romantičarskim ushićenjem, da se sećamo tih divnih ljudi.

■ Da li to znači da smo mi prihvatali samo otpatke globalizacije?

– Pa da. Ili smo prihvatali te treš delove ili smo prihvatali nešto dobro, ali smo ga prilagodili našim uslovima. Mi smo podložni svim mogućim mutacijama i svakom trešu ovog sveta.

■ Da li ste razmišljali da uđete u politiku? Vi ste sposoban menadžer koji ume da pronade rešenje u teškoj situaciji. Zar ne treba upravo to ovoj državi?

– U nekoj normalnoj zemlji i razmišljao bih o tome. U zemlji kakva je naša i u političkom okruženju kakvo mi gajimo, apsolutno ne. I ne razmišljam o tome. Niti mi je ikada padalo na pamet. Pretpostavljam da ljudi ulaze u politiku iz nekoliko razloga: radi osećaja moći, sticanja novca. Menjanje društva je tek na kraju. Na sreću, kroz ovo što radim mogu da zadovoljim sva tri motiva. Na treći utičem najmanje pošto, kad nisi na vlasti, ne možeš tako lako menjati društvo, ali mogu da izguram neke inicijative.

■ Tasovac je prihvatio.

– Jeste, ali njega sada nema. Bila je ta euforija na početku, ali je sada nestao. Možda se opet pojavi. Videćemo.

■ S kim biste pre radili intervju – s Vučićem ili Dačićem?

– U kontekstu toga čime se oni danas bave i šta rade nemam nikakvu inspiraciju da radim s njima intervju. To je najiskreniji odgovor koji mogu dati na to pitanje. Tako vodenje politike, te igre prestola koje se vode na dnevnom nivou, potpuno su mi neinspirativne. Više ne mogu ni takve filmove da gledam koliko mi se to ogadilo. Sve je to postalno užasno smorno, a moram reći da nekada nije bilo tako. Do samo pre nekoliko godina ta disciplina mi je bila zanimljiva, voleo sam da učestvujem u tim raspravama. Sada kad neko započne tu temu, odmah odustajem.

■ Da li je tačno da ste ukrali fotografije iz nedeljnika Nezavisni, koji je tada vodio Mile Isakov, i tako pokrenuli Svet?

– Ta priča ima dublju genezu. Mi smo bili studentski Indeks i Mile nas je prihvatio u Nezavisno društvo novinara, koje nije imalo novine pa smo zajedno pokrenuli Nezavisni indeks. Mi smo tu sve radili, ali su u jednom trenutku počeli da vrše pritisak na

uređivačku politiku. U to doba počinje rat, govorim o ratnoj '92. Tada od nas traže da favorizujemo Čanka i tu drugu stranu. Mi smo procenili da nam takvi uslovi ne odgovaraju. Ni poslovno niti politički. I rešili smo da izvedemo tajnu operaciju. Nismo samo ukrali fotografije već mnogo više. Odneli smo ceo tiraž, panoe, fotografije... u iznajmljeni stan u Alekse Šantića. Tu je palo nekoliko pretnji, što sudskih, što vandalskih. Od Vave Horovica do Lainovića. Ali mi se nismo dali. Nisam se zbog toga posvadao s Miletom, i danas smo u dobrom odnosima. Moram reći da smo mi bili u pravu jer se Nezavisni ugasio, dok smo mi promenili ime u Novosadski indeks, a u proleće 2003. ime je promenjeno u Svet.

■ Je li Lainović upadao u te kancelarije u Ulici Alekse Šantića i lomio stvari?

– Jeste, ali ne zbog ove tajne operacije. To se dogodilo mesec-dva kasnije. Pokojna kologenicina Goca Jovanović tada je radila kod nas, ali je radila i za Dugu. Za njih je s Lainovićem uradila intervju, ja sam prisustvovao tom razgovoru u kom je on pominjao neke druge mafijaše. Lainović je Gocu više puta upozorio da to ne objavljuje jer joj to govoriti privatno. Ona je rekla da neće. Izašla je Duga, Lainović je došao kod nas u redakciju, uzeo Dugu i otišao. Posle 15 minuta zvoni telefon i Goca više: „Ali, Dugu! Zašto?“. I spušta slušalicu. Kaže mi: „Vraća se. Znaš ono što mi je on rekao da ne objavljam... Ja sam došla u Beograd kod Marića i on mi je rekao: Ma pusti ti to. Objavi. Nema problema“. Ubrzo je banuo u redakciju. Tada smo imali jedan XT kompjuter koji smo iznajmili i na njemu smo radili sve tekstove. Taj kompjuter je izleteo kroz zatvoren prozor. Te nedelje su pucali na Lainovića i jedva je preživeo. Bila su to veoma turbulentna vremena.

■ Da li se to može danas dogoditi?

– Više ne. Šta god loše mislili o ovim vremenima, to se ne može dogoditi. To smo prevazišli 2003. posle akcije „Sablj“a. Za vreme Đindića imali smo najgoru eskalaciju divljanja mafijaša i protiv medija. Koliko god danas ljudi govorili o Đindiću apologetski, to je bio period realne vlasti mafije,

Nikad mi nije padalo na pamet da uđem u politiku. Pretpostavljam da ljudi to rade radi sticanja osećaja moći, novca. Menjanje društva je tek na kraju. Kroz ovo što radim mogu da zadovoljim sva tri motiva

Datum: 26.12.2013
Medij: NS Reporter
Rubrika: Bez naslova
Autors: Robert Čoban
Teme: Color Press group

Naslov: Dačić i Vučić se igraju prestola

Napomena:
Površina: 2000
Tiraž: 3625

Strana: 21

Koliko god danas ljudi govorili o Đindiću apologetski, to je bio period realne vlasti mafije, a ne tadašnjeg premijera. Danas se s medijima obračunava drugačije, kroz ekonomiju

a ne tadašnjeg premijera. Danas se s medijima obračunava drugačije, kroz ekonomiju, pritiske, ali nema divljanja.

■ Kad ste vi vodili Indeks, studenti su bili društveno veoma aktivni i uticajni. Danas ćete, nisu spremni na akciju, previše su pasivni. Da li se slažete s tim?

– Apsolutno. Studenti su naučeni da ništa ne mogu da menjaju. Predavao sam na fakultetima. Frapirao sam se kad sam na kraju predavanja studentima žurnalistike na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu pitao ko je od njih poslao pismo da volontira, da radi kao honorarac, ko hoće da bude novinar. Niko od njih 50 nije podigao ruku. Onda sam pitao ko čita dnevne novine. Javila se jedna devojka i rekla da čita „24 sata” jer su besplatne. To nisu studenti rударstva, već novinarstva.

■ Imate ekskluzivno pravo na Cecu. Kako ste to dobili?

– Niko mi nije postavio pitanje tako: kako smo dobili. Mi smo prvi put radili intervjyu '96. i to je bio probni momenat kada je Svet prestajao da se bavi politikom. Potom smo s njom bili u istim odnosima kao i drugi mediji sve do „Sablje”. Tada smo odlučili da ne pljujemo po njoj kao svi ostali. Svi ti ostali koji su se njoj i Arkanu nevideno uvlačili sada su je nevideno pljuvali i to po direktivi. Ja to nisam radio. Preko advokata smo dobili njen intervjyu. Ona očigledno ceni to što nismo učestvovali u harangi. Inače se trudim da ne prodajem ljude i da budem korектan. To se uvek isplati.

■ Da li biste saradivali s Predragom Popovićem ili Milomirom Marićem? Ko je bolji urednik?

– Popović je dugo bio urednik kod mene, bio je odličan urednik i težak kao čovek, a Marić je bio urednik Duge i bio je maestralan urednik. Međutim, Marić se u međuvremenu izgubio u vremenu, to što radi na televiziji kao da samo odraduje, a ne da radi. Ne znam gde je Popović, ali sam čuo da je napisao knjigu o Vučiću, a la Šešelj. Veliki broj ljudi lako se iskvare u tom turbulentnom poslu i lako ispada iz igre. Uticaj novina još uvek je velik. Sve se radi u tradicionalnim, štampanim novinama, sva ta spinovanja, a ne na internetu. A novinarski posao je slabo plaćen. Tu se mnogi izgube.

